

□ **Unul din cei mai importanți pictori români contemporani, Mihai Sărbulescu își trage sursele artei sale din insurgența radicală a neoexpresionismului.**



Dincolo de “genul proxim”, în cazul lui Mihai Sărbulescu contează diferențele specifice care îi construiesc remarcabila originalitate. După ce a atins cele mai acute note ale expresivității vizuale în anii '80 și a formulat iconografiile cele mai conceptuale (Receptacolul, Clopotul) în anii '90, pictorul s-a îndreptat spre o soluție personală de împăcare a paradigmelor radicale cu formele artistice ale plenitudinii. Rezultatul este un “clasicism” nou, original și postmodern, în care funcția expresivă a imaginii poartă sensuri și atitudini de rezonanță etică și religioasă.

---

Pictura lui Mihai Sărbulescu este una a frumuseții excentrice care își mărturisește adevărurile ardent, prin forme și simboluri.

Cele mai recente lucrări ale pictorului sunt realizate în cadrul taberei de pictură "Pictori de azi la Balcic" organizată de Elite Art Gallery și se află pe simezele din strada Academiei nr.15 până pe data de 29 noiembrie.

Lucrările expuse denotă un simț echilibrat pentru imagine și culori, o dragoste nesfârșită pentru peisaj, pentru forța și vigoarea acestuia.

În interviul acordat Elite Art Gallery, Mihai Sârbulescu mărturisește că activitatea de documentare și pictură la Balcic desfășurată în cadrul proiectului "Pictori de azi la Balcic" ediția lunii septembrie 2012 a dat rezultate inedite, aducând prin cei cinci pictori care au participat, Simion Crăciun, Ioana Crăciun Dobrescu, Constantin Flondor, Horea Paștină, Mihai Sârbulescu, o abordare artistică proaspătă a temelor clasice ale Balcicului pictural.

**Elite Art:** Ne aflăm în plină expoziție *Pictori de azi la Balcic*, când emoțiile vernisajului au fost demult risipite, iar unele concluzii pot fi deja schițate. Vorbiți-ne puțin despre această experiență.

**Mihai Sârbulescu:** A fost o echipă formată din prieteni, din colegi și prieteni de vârste diferite, din generații diferite, Flondor fiind seniorul. Ne-am simțit bine acolo și dacă ne-am simțit bine acolo lucrând împreună nu aveam cum să nu ne simțim bine pe simeze tot împreună. Expoziția am aranjat-o noi, eu cu Horea Paștină, și a ieșit bine din punctul meu de vedere. Ce-i drept, nu avem experiența expozițională pe care o are Paul Gherasim.

**E.A.:** Nu sunteți la prima participare în tabăra de la Balcic.

**M.S.:** Am tot fost de-a lungul timpului, de vreo șapte ani. Am tot fost, mi-a plăcut și m-am legat de locurile acelea foarte mult. Balcicul vechi se duce de răpă chiar sub ochii mei. De când merg se tot clădesc blocuri și așa mai departe. Însă mă atrage istoria lui, pictorii aceia grozavi care au fost acolo și, cu gândul la ei, merg cu dragoste, cu plăcere, cu bucurie. Am căutat, pe cât se poate, locuri ce au rămas curate, care sunt precum niște plombe. Într-o gură stricată plombele sunt pline de istorie.

**E.A.:** Ce anume ați luat acasă?

**M.S.:** Câte ceva am luat. Zidurile mi-au plăcut cel mai mult la Balcic, e piatra aceea albă din munți cu care se clădea și cu care se clădește în continuare. Se mai fac ziduri cu grădini, iar din ele curg semințe aduse de vânt ce intră în piatra zidului și prin mai-iunie iese gura leului. Asta am dus cu mine și am reluat în atelier, teme de acest tip.

**E.A.:** La o primă vedere, există o diferență între clopotele deja consacrate și peisajele de lângă malul mării. Avem de-a face cu o continuitate dincolo de schimbările tematice sau suntem martorii unei rupturi?

**M.S.:** Eu sunt în zodia Peștilor și Peștii sunt dubli așa încât nu știu dacă aceasta e ruptură sau legătură. Pot să lucrez un clopot închis, negru, simetric, abstract și după aceea să fac o grădină cu flori. Pentru mine e același lucru. Mie îmi plac foarte mult deosebirile în pictură, deosebirile leagă. Dacă iei, să zicem, de la Balcic pe Tonitza și pe Ressu, vezi că sunt oameni foarte diferiți. Ce îi leagă pe ei? Pictura. Ce îi deosebește? Tot pictura. Așa și cu floarea sau clopotul care sunt diferite dar, în același timp, legate prin aceeași experiență.

**E.A.:** Nu ați simțit o presiune călcând pe urmele vechilor maeștri?

**M.S.:** Presiune în niciun caz. Am simțit plăcere. Când mergi la Paris te gândești că acolo au fost și Picasso și Braque și Matisse și este o bucurie să știi că au fost și ei acolo, e o sărbătoare. L-a întrebat cineva pe Horea Paștină, colegul meu, de ce mai pictează iriși când i-a pictat van Gogh atât de grozav. Păi, zice, tocmai pentru că i-a pictat și van Gogh, de aceea îi pictez și eu. Istoria trebuie să elibereze, nu să împovăreze. De ce ar fi o povară?

**E.A.:** Care ar fi ingredientele unei expoziții de succes?

**M.S.:** Acum depinde de succes, că sunt multe succese pe lume. Vânzarea e un tip de succes, lauda din presă, un alt tip de succes. Dar eu alături de colegii mei gândim succesul, poate că o să sune pretențios, dar mai pe departe. Nu neapărat după moarte, după dispariție, ci în alt sens, succes la judecata de apoi.

**E.A.:** Putem vorbi de șansă în artă?

**M.S.:** Putem vorbi de şansă în artă în măsura în care putem vorbi de şansă în orice ține de viața omului. Și atunci de ce nu? Dacă poți avea noroc în dragoste, de ce nu ai putea avea noroc și în pictură care e tot dragoste. Depinde cum nimerești. Uneori nimerești bine, alteori mai puțin bine.

**E.A.:** Există diferențe între pictura izvorâtă în solitudinea atelierului și cea desfășurată alături de un colectiv?

**M.S.:** Există mari diferențe. Într-o echipă de pictori stai la șevalet, lucrezi, și la un moment dat te duci să vezi ce face colegul Flondor de acolo. Alături îl vezi pe Horia Paștină cu pânzele lui. Pictura, deși se face cu pensula pe pânză, e tot un fel de a sta de vorbă alături de colegi. Radu Petrescu, în jurnal, are o vorbă foarte frumoasă. Spune că o carte nu se adresează cititorilor, o carte se adresează altei cărți. Tot așa și cu picturile. Când te duci și vezi pictura unui coleg observi că aceasta se adresează picturii tale și invers. Se leagă între ele, e mai greu de explicat, este un fel de pact.

**E.A.:** Ați văzut multe și ați trăit multe, ați atras atât laude cât și reproșuri de-a lungul timpului, așa cum îi stă bine unui artist. Care este cel mai mare regret al dumneavoastră?

**M.S.:** Prin facultate și, mai târziu, după ce am terminat facultatea, am regretat că nu am făcut muzică. Că în loc să fac muzică am făcut pictură și m-am consolatat cu faptul că am făcut pictură. Cu toate acestea am cumpărat un pian după ce am absolvit Institutul nu ca să cânt la el, deși am început să clămpăn o vreme, ci ca să înțeleg ce este compoziția muzicală așa cum înțelegeam ce este compoziția în pictură. În muzică am reușit doar cu mintea, ceea ce nu este suficient.

**E.A.:** Iar cel mai mare prilej de bucurie?

**M.S.:** Bucurii au fost mai multe, însă cele mai mari rămân cele sufletești.

**E.A.:** Cu această ocazie, jumătate din grupul Prolog și-a reunit forțele la malul Mării Negre. Este corect să vorbim despre o amprentă a grupului asupra expoziției?

**M.S.:** Nu există o amprentă a grupului, nici nu cred că a existat vreodată în grupul acesta vreo amprentă. M-a întrebat cineva dacă mi-a impus vreodată Prolog anumite teme. Noi am luat unul de la altul din colegialitate așa cum și matematicienii iau formule.

**E.A.:** Într-un interviu din 2003, Constantin Flondor declara: “Prologul este întâmplător o grupare care nu are o ideologie, un program scris.” Acesta să fie secretul longevității ieșite din comun?

**M.S.:** Când ai un program, dacă ești capabil ajungi să îl epuizezi. Pointiliștii pictau cu puncte, cubiștii pictau cuburi, constructiviștii pictau constructiv, fauvii pictau sălbatic, însă un program devine epuizat în cele din urmă. Noi nu am avut un program de tipul acesta. Totuși rezistăm

**E.A.:** Să ne așteptăm la o expoziție Prolog pentru anul următor?

**M.S.:** Nu știu, trebuie să vorbim cu decanul de vârstă, Paul Gherasim, care a împlinit anul acesta 87 de ani.

Expoziția poate fi vizitată în perioada 29 octombrie – 29 noiembrie august, în fiecare zi de luni până vineri de la ora 11:00 la ora 19:00, iar sâmbătă de la ora 10:00 la ora 14:00, la ELITE ART GALLERY din strada Academiei, nr.15.

ELITE ART GALLERY este un proiect al Asociației ELITE ART Club UNESCO, inițiat în 2008 în urma dezvoltării proiectului PICTORI DE AZI LA BALCIC și se dorește a fi o modalitate modernă, atractivă și interactivă de a pune la dispoziție servicii care țin de domeniul artei: expoziții și vernisaje, consultanță, impresariat artistic.

Pentru mai multe informații sau materiale publicitare vă rugăm să folosiți următoarele date de contact:

Maria Pașc

PR & Communications

Elite Art Gallery

Tel: 0755046594

Email: [galerie@eliteart.org](mailto:galerie@eliteart.org)